

‘In het Vaderhuis’

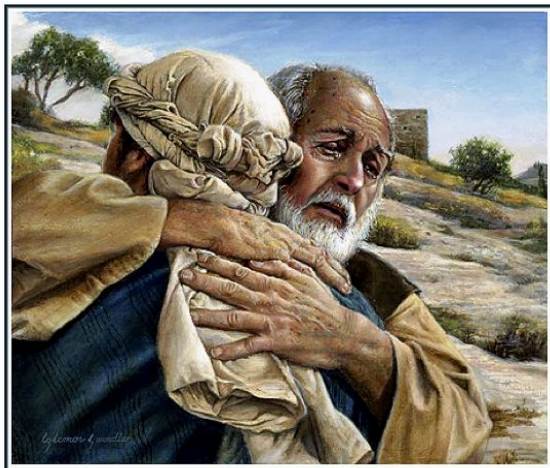

BEKERING VANUIT DE ISLAM

Waarom geloven wij in God? Is het omdat we ons aan zijn gebod onderwerpen om zo te doen of omdat wij Hem hebben leren kennen als onze hemelse Vader? Vraag een Moslim “Waarom geloof je?” en hij zal meestal verbaasd kijken. Zijn beste antwoord: “Omdat Allah het mij gebiedt”. Vraag dat aan een Jood of Christen en hij zal de liefde van de Vader noemen. Dus, ...wie is onze Vader?

1 – De Liefde van de Vader

Voor Christenen EN Joden staat het vaderbegrip – en de liefde van de vader – vooraan. Want David zegt: “U bent mijn Vader, mijn God.” (Ps. 89:26) Dat is het thema van dit artikel. Wie is onze hemelse Vader? Is Hij iemand aan Wie men zich onderwerpen moet? Is Hij iemand die er

genoegen in schept om te straffen en te verbannen? Daar gaat het om. Voor velen is ‘het onderworpen zijn’ een principe en leidraad geworden. Dit geldt vooral binnen de islam. Om mijn punt te doen uitkomen, wil ik het graag vergelijken met de houding binnen de Islam, een godsdienst die in veel opzichten antithetisch is aan de Joods-Christelijke traditie.

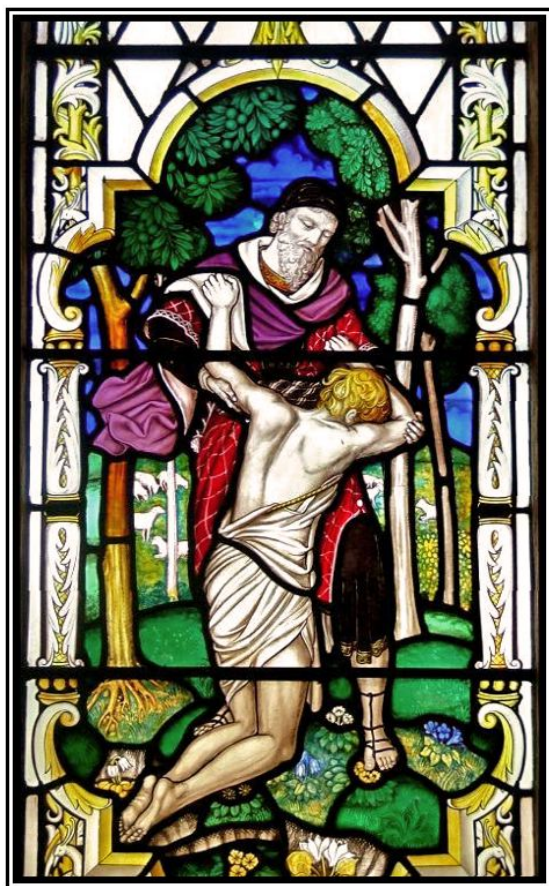
2 - Islam betekent totale onderwerping

Het woord islam betekent ‘totale onderwerping’ dat is afgeleid van het Arabische woord taslim. Taslim is wel beschreven als voor Gods Macht staan alsof je een levenloos instrument bent, een dood lichaam in de handen van een grafdelger. Dat is de kern van de Islamitische prak-

tijk. Meestal kijkt een moslim verbaasd als je vraagt: “Waarom geloof je?” Zijn beste antwoord: “Omdat Allah het mij gebiedt.” De Islam is daarom vooral op de geloofspraktijk, de praxis, gericht, op het juiste doen in plaats van het juiste denken. Maar deze levenshouding beperkt zich niet alleen tot de islam. Het past bij een algemene levenshouding, wat hier ons onderwerp van gesprek is.

3 – Wat wil de barmhartige Vader?

Hoe zit het nu met ‘onderwerping’ vanuit Joods-Christelijk perspectief? Deze term doet mij denken aan de parabel van “De Verloren Zoon” (Lukas 15:11-31). Beide zoons in dat verhaal hadden een wel erg zakelijke relatie met hun vader. Zelfs toen de weggelopen zoon besloot om naar huis terug te keren, bleef die zakelijke relatie bestaan. Want, zei hij tegen zichzelf: *“Ik wil zijn huurling worden, die hebben immers brood in overvloed.”* Hij wilde zich aan zijn vader ‘onderwerpen’ ten behoeve van het gewin. Maar de andere, altijd al onderworpen zoon, was van hetzelfde hout gesneden. Het beslissende punt is dat de opstand van de ene zoon en de onderwerping van de andere, twee kanten laten zien van dezelfde minachting voor de liefdeblijken van de vader. Voor de opstandige is hij iemand die voorbij de horizon moet verdwijnen. Hij zegt zonder omwegen: *“Geef mijn erfdeel; dan kan ik vertrekken!”* Wat wil de barmhartige Vader? Een persoonlijke relatie waarin een gemeenschappelijke uitwisseling van gedachten en liefdeblijken essentieel zijn. Als na jaren de in armoede thuisgekomen zoon kermt dat hij niet waard is om de zoon van zijn vader te worden genoemd, is dat voor zijn vader al voldoende. Eindelijk komt het affectieve element bovendrijven! Dat nu, was de persoonlijke ontboezeming waarop zijn vaderhart had zitten wachten. En de vader valt hem prompt in de rede. De zoon komt er niet eens aan toe om te zeggen dat hij zijn huurling wil worden (maar goed ook). Zijn broer is geschokt als hij het enthousiaste onthaal van de trouweloze waarneemt. Er wordt zelfs feest gevierd! **Hij ziet niet in dat het zich laten liefhebben door zijn vader**

de vitale en brandende kwestie is. Hoopt hij ook niet op de erfenis in de gesteldheid van een huurling? Want zegt hij verbitterd: *“Zie, ik dien u al zovele jaren en ik heb nog nooit één van uw geboden overtreden.”* Het moge duidelijk zijn dat voor beide het beeld van de vader autoritair en veeleisend was en dus - trieste conclusie - waren ze beide vaderloos.

4 – Gods ongenaakbare Majesteit

Binnen de Islamitische leer staat ieder mens alléén voor God, als een huurling die rekenschap aflegt. Dat verklaart misschien waarom juist deze parabel de Moslims zo sterk aanspreekt. Frappant detail: Mohammed heeft zijn natuurlijke vader nooit gekend. Opvallend is dat in de Koran uitsluitend Gods ongenaakbare Majesteit aan bod komt, maar zijn vaderlijkheid is daar onbekend. De openbaring van Gods oneindige Liefde, dat in het woord Vader verscholen ligt, laat in het Islamitisch universum verstek gaan. De Liefde Gods, als die bestaat, is één van de vele facetten van Gods onkenbaarheid. Zeggen ze: *“Zijn kenbaarheid ligt voorbij de horizon van de horizon.”*

5 – De lieflijke tederheid van de Vader

Onze benadering is anders. Essentieel voor de Joods-Christelijke opvatting is dat de kennis van God wordt beperkt door de grenzen van iemands groeiende gewaarwording van God, die in principe geen grenzen stelt in het Hem kennen. Omdat wij onvolmaakte mensen zijn op weg naar het Vaderhuis, is de juiste gesteldheid voor een Jood, en natuurlijk iedere Christen, zich in de ene óf de andere zoon te verplaatsen om van daaruit te kunnen toegroeien naar een steeds volmaaktere relatie met de Vader, een relatie van lieflijke tederheid die nooit ophoudt Gods weldaden te bezingen. (Ps. 89:1)

6 – Durf de stap te nemen!

Hoe anders is de houding van degenen die menen het al bereikt te hebben. Die blijven vastgeroest en lopen gevaar om zich te conformeren naar het verwrongen beeld dat zij van de Vader hebben, de immer veeleisende en autoritaire God. Voorwaar, het is niet nodig Moslim te zijn om in de houding van een huurling te blijven steken. Vanwege het verschil van inzicht met de Christen zal het voor een Moslim moeilijker zijn om zich daaruit los te weken. Hij begint met een achterstand, vooral ook omdat God voor hem de onkenbare en ongenaakbare is, terwijl God zich op vele wijzen tot het volk van Israël heeft gericht en tenslotte in de Messias, die bekend staat in het Hebreeuws als Jeshua (yodh, he, **shin**, waw, he). Door Hem is God zelfs nog meer toegankelijk geworden, want Jeshua leeft in de boezem van onze Vader / Yahweh (yodh, he, waw, he). Hij is de Openbaring bij uitstek, Hij die van zichzelf zegt: ***“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven!”***

Hubert Luns

Zie ook het artikel over de politieke islam: **“Twee Soorten Dhimmis”**

[gepubliceerd in “Profetisch Perspectief”, winter 2005 – Nr. 49]

[gepubliceerd in “De Brandende Lamp” Nr. 111 – 3^e kwartaal 2007]

[gepubliceerd in “Positief” oktober 2009 – Nr. 395]
